

DOPISY

DOPISY LAICKÉHO SDRUŽENÍ SV. DOMINIKA

Drahé sestry a drazí bratři,

byl jsem podruhé zvolen představeným našeho sdružení. Přiznám se, že jsem byl připraven případnou volbu odmítnout, protože se necítím hoden Vás vést a když jsem usedal do čela, po celé tři roky jsem cítil neoprávněnost toho umístění. Jsem přesvědčen, že jako křesťan, katolík i jako dominikán bych měl sedat někde vzadu a poslouchat Vás. Vždyť neuplynulo ani celé desetiletí od mého vstupu do Řádu! Neodvážil jsem však odmítnout, když jsem viděl jednoznačnost Vaší volby. Tak asi tuším, jak museli být nejistí a zmatení první bratři, když je velmi záhy vyslal svatý otec Dominik hlásat Evangelium. Muselo to z jejich strany vypadat jako hazard, vždyť se v Řádu (o klášteře nemluvě) ani neohřáli. Svatý Dominik, jak se po staletích ukazuje, byl ovšem „na jiné vlně“, viděl a věděl to z Boží perspektivy. A věděl, že musí vyslané bratry držet a posilovat svými mocnými modlitbami. V této situaci jste dnes Vy: vyslali jste beznohého, nezbyvá než nést ho. Proto prosím o neustálé modlitby.

Když před třemi lety otec Prokop přijal oficium našeho asistenta, nabádal nás (viz Dopisy č. 10 ze 4.11.2003), abychom si jako program vzali heslo řádu v jeho znaku – LAUDARE, BENEDICERE, PRÆDICARE. Rád to pro sebe i pro Vás připomínám právě teď, s blížícím se adventem, jako námět k rozjímání.

V době, kdy jsem přijímal škapulíř z rukou sestry Norberty, citovala v Dopisech (č. 8 ze 17.10.1997) úryvek ze sv. Pavla, který vystihuje i mou situaci a rád bych ho naplnil: „Přišel jsem k vám sláb, s velkou bázňí a chvěním, má řeč a mé kázání se neopíraly o vemlouvavá slova lidské moudrosti, ale prokazovaly se Duchem a mocí, aby se tak vaše víra nezakládala na moudrosti lidské, ale na moci Boží.“ (1Kor 2,3-5).

Spoléhám na Vaše modlitby a na přímlyvy svatých, které zvláště o dnešním svátku vzýváme!

Svatá Maria, ochránkyně našeho Řádu, oroduj za nás!

Svatý otče Dominiku, oroduj za nás!

Svatý Vincenci Ferrerský, oroduj za nás!

Svatá Kateřino Sienská, oroduj za nás!

Svatá Zdislavo, oroduj za nás!

Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás!

V Kristu Váš Vincenc

 Slavnost Panny Marie Růžencové, poutní neděle naší farnosti, se stala počátkem putování za sv. Dominikem a přijetím do noviciátu pro sestry Marii Krondlovou a Jarmilu Tyrpeklovou. Při večerní mši sv. se obláčkou a zaslíbením staly našimi sestrami Růženou a Janou. Úterní schůzka našeho sdružení pak byla věnována volbám členů rady, z kterých vzešel jednomyslně jako náš staronový představený bratr Jan Vincenc Horáček a novicmistrovou byla jmenována sestra Vilma Josefa Ziková.

Judita

List celému řádu vyhlašující jubilejní rok 800. výročí založení první komunity kontemplativních mnišek

Carlos A. Azpiroz Costa O.P., magistr řádu

Moji bratři a sestry,

posílám vám tento list z kláštera Panny Marie v Prouilhe, prvního kláštera řádu, o svátku svaté Kateřiny Sienské, naší starší sestry, „do níž jako by přešla celá Dominikova duše (jako ostatně i do blahoslaveného Jordána Saského)“.^[1]

V našich dějinách je mnoho událostí, které nás povzbuzují k obnově věrnosti našemu povolání synů a dcer svatého Dominika: „kontemplantovat a předávat druhým plody své kontemplanace“. „Mnišky kazatelského řádu vznikly, když svatý otec Dominik shromáždil v klášteře v Prouilhe některé ženy, obrácené na katolickou víru, a tyto ženy, žijící jen pro Boha, přidružil modlitbou a pokáním k 'svatému kázání'“.^[2] Blahoslavený Jordán napsal: „Řád kazatelů zatím nebyl založen; dosud se o jeho založení pouze jednalo, ačkoli se bratr Dominik ze všech sil věnoval kazatelské činnosti ... Od smrti biskupa z Osmy až do Lateránského sněmu uplynulo téměř deset let, jež bratr Dominik strávil v tomto kraji téměř sám.“^[3]

Od této historické události uplynulo právě 800 let. Když uvažujeme o tom, co je vlastně první dominikánská komunita, opravdové skryté semeno řádu, analogicky tím také slavíme teologický primát kontemplanace v našem životě a poslání. Je skutečně správné a spravedlivé děkovat Bohu za dar našich kontemplativních sester! Ony nás podporují na cestě, po níž jdeme; účastní se zvláštním způsobem našeho kázání; přijímají nás, abychom se mohli podělit o naděje a radosti, smutek a úzkosti naší putující služby. Povzbuzují nás, jako to dělávala svatá Kateřina Sienská, ať se nebojíme jít vpřed po silnicích i pěšinách, abychom se setkávali s těmi, kdo žízní po Bohu; vybízejí nás, abychom žili vášnivou láskou ke Kristu a k lidstvu.

Chceme prožít toto výročí s pokojnou radostí svatého Dominika. Dá-li Pán Bůh, budeme s celým řádem Kazatelů slavit od první neděle adventní (3. prosince 2006) až do Zjevení Páně r. 2008 jubilejní rok, věnovaný připomínce 800 let trvání našich kontemplativních sester.

Zahájíme „novénu“ roků, které nás přivedou k další důležité události: osmistému výročí potvrzení řádu papežem Honoriem III. bulou Religiosam vitam z 22. prosince 1216.

Naše slavení během tohoto jubilejního roku se bude soustředit na jednotlivé kláštery mnišek všude po celém světě. Kontemplativní charisma našich mnišek rozhodně není spojeno s nějakým jediným konkrétním místem nebo komunitou. Proto neplánujeme žádná setkání, události ani obřady, které by se soustředily na Prouilhe. Nicméně výmluvným znamením společenství se všemi kláštery řádu bude to, že v první den jubilea budou někteří bratři z generální kurie slavit eucharistii v klášteřích, které řád považuje za „pravé svatyně“ díky jejich zvláštnímu spojení se životem svatého Dominika: klášter Panny Marie v Prouilhe (založen 1206 - 1207); klášter Svatého růžence (bývalý klášter svatého Sixta) v Římě (založen 1219); královský klášter svatého Dominika v Madridu (založen 1218 - 1219); klášter svatého Dominika v Calerueze (založen 1270).^[4] Každý klášter by mohl uspořádat podobné iniciativy a zahrnout do nich celou dominikánskou rodinu.

Abychom připravili svá srdce na tuto slavnost, každý klášter nabídne vlastní nápady a návrhy, jaké akce, iniciativy a oslavy by mohly celé dominikánské rodině pomoci obnovit své povolání. Zaměříme se na bohatství kontemplativního života, zdroj našeho kázání. Také mezinárodní komise mnišek přinese několik podnětů, jak intenzivně prožít tento jubilejní rok.

A my všichni, synové a dcery svatého Dominika, se připravme na tuto pouť do našich klášterů, abychom ji vykonali radostně, napojili se tam svěží prostotou „své prvotní lásky“, abychom pocítili, že jsme u Ježíšových nohou, a tak mohli být s ním a naslouchat mu. Prožijme tento čas intenzivně, jako čas milosti, sdílejme s našimi kontemplativními komunitami radost z jejich zasvěcení, plodnost jejich mlčení, krásu jejich liturgie, jejich zvláštní lásku ke Slovu.

Jubilejní rok bude projevem vděčnosti za naše dominikánské povolání, kterým jsme zváni chválit, žehnat a kázat Boha spolu s Církví, v Církvi a pro Církev.

Duch svatý prozřetelnostně inspiroval svatého Dominika Guzmána, aby určitým způsobem založil řád kazatelů na životě a poslání našich

kontemplativních sester. Voláme Magnificat! za všechno, co pro nás Pán skrze ně vykonal!

Bratrsky ve svatém Dominiku, z kláštera Panny Marie v Prouilhe,

29. dubna, o svátku svaté Kateřiny Sienské 2006.

Fr. Carlos A. Azpíroz Costa OP, *magistr Řádu*

Prot. 50/06/465 MO - Lettere all'Ordine

Poznámka: V příloze k tomuto dopisu posílám reskript, který zaslala jménem papeže Benedikta XVI. Apoštolská penitenciárie u příležitosti tohoto jubilejního roku. Tímto reskriptem se udělují zvláštní odpustky všem kontemplativním klášterům řádu, naší bazilice svaté Sabiny v Římě a patriarchální bazilice svatého Dominika v Bologni.

[1] Fr. Aniceto Fernández in *Analecta O.P.* 78 (1970) 481; viz Mortier, *Histoire des maîtres généraux de l'Ordre des Freres Precheurs*, I (Paris 1903) 139.

[2] *Liber constitutionum Monialium Ordinis Pradicatorum* č. 1, § I.

[3] *Libellus* č. 37 (česky: citován revidovaný překlad z r. 1941).

[4] *ACG Providence* 2001 č. 321-323.

Žádost magistra Řádu svatému Otci

SVATÝ OTČE,

Carlos Alfonso Azpíroz Costa, magistr řádu bratří Kazatelů, se svou kurií a ve jménu všech kontemplativních klášterů mnišek, připojených od počátku svatým otcem Dominikem ke kazatelskému řádu, se synovskou oddaností a řeholní poslušností dává na vědomí a přednáší Vám tuto prosbu.

Svatý otec Dominik, putující s Diegem z Acebes, biskupem z Osmy, s velkou bolestí své duše na vlastní oči viděl vážné důsledky, které způsobila ve Francii katarská hereze. Pro její vykořenění bylo nutné přiměřeně a trvale kázat katolickou víru a potvrzovat ji svatostí života. Odtud pochází úmysl svatého Dominika založit řeholní řád, který by

byl svou povahou a svým vlastním povoláním určen k tomu, aby takto vydával svědectví katolické víře, a to ne pouze ve Francii, ale na celém světě. Svatý otec Dominik, jelikož měl sám hluboký vhled do otázek víry, si byl dobře vědom toho, že kazatelská služba musí vyrůstat z pevného kořene kontemplace. Proto chtěl svatý Zakladatel, aby se kolébkou budoucího řádu kazatelů stala komunita zcela oddaná kontemplaci.

Tak se stalo, že roku 1206 byl založen klášter Panny Marie v Prouilhe u Fanjeaux; příštího roku 2006 si bude připomínat osmisté výročí svého založení. Z historického hlediska je to počátek mnišek řádu svatého Dominika, z hlediska charismatického a vnitřního je to původ celého kazatelského řádu i jeho duchovního zaměření; tak se celá dominikánská rodina v důvěře v Pána snaží „contemplata aliis tradere - předávat druhým to, co prorozjímala“.

Pro důstojné připomenutí této šťastné události a náležité díkůvzdání Bohu všemohoucímu si magistr řádu naléhavě přeje, aby se v kostelích a kaplích všech klášterů mnišek řádu bratří kazatelů, v římské bazilice svaté Sabiny a patriarchální bazilice svatého Dominika v Bologni konaly od první neděle adventní roku 2006 až do slavnosti Zjevení Páně v roce 2008 oslavy a zbožné aktivity, kterými by věřící mohli prohloubit svůj život víry, naděje a lásky, posílit své spojení s Římským biskupem i svým biskupem a sladit své jednání s normou evangelia.

Aby věřící plněji obdrželi tyto duchovní plody, magistr řádu pokorně žádá od Vaší Svatosti dar odpustků.

Odpověď z Penitenciárie

Dne 7. října 2005 o svátku Panny Marie Růžencové

Papežská Penitenciárie, na základě zmocnění, která jí výlučným způsobem v Kristu, našem Otci a Pánu, udělil Svatý otec Benedikt XVI., z milosti Boží papež, blahosklonně uděluje plnomocné odpustky, získatelné za obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Nejvyššího velekněze) všem věřícím,

kteří - nemajíce zalíbení v žádném hříchu - zbožně navštíví jedno z výše uvedených posvátných míst:

a) v den slavnostního zahájení a zakončení oslav tohoto jubilejního roku, o slavnostech a svátcích uvedených v dominikánském kalendáři, pokud se s vnitřní pozorností a zbožně zúčastní liturgického slavení nebo jiných úkonů zbožnosti;

b) v jednom dni, který si sami zvolí, pokud se pomodlí modlitbu Páně a Vyznání víry;

c) kdykoliv se účastní pouti na jedno ze zmíněných posvátných míst, pokud se tam pomodlí modlitbu Páně a Vyznání víry.

Tento dekret platí po celou dobu trvání jubilejního roku. Tím se ruší všechna opačná ustanovení.

Kardinál James Francis Stafford, *Pænitentiaris Maior*
Gianfrancesco Girotti O.F.M. Conv., *regent*

VELKÉ JUBILEUM V PRAZE – LYSOLAJÍCH

Drazí bratři a sestry,

jak už víte, od 1. neděle adventní, která letos připadá na 3. 12., začíná oslava 800.výročí založení prvního kláštera dominikánských mnišek v Prouilhe naším otcem sv. Dominikem. Celý rok budeme slavit toto významné výročí. Hlavní oslava se bude konat 7. 10. 2007 a závěr celého jubilejního roku bude 6. 1. 2008.

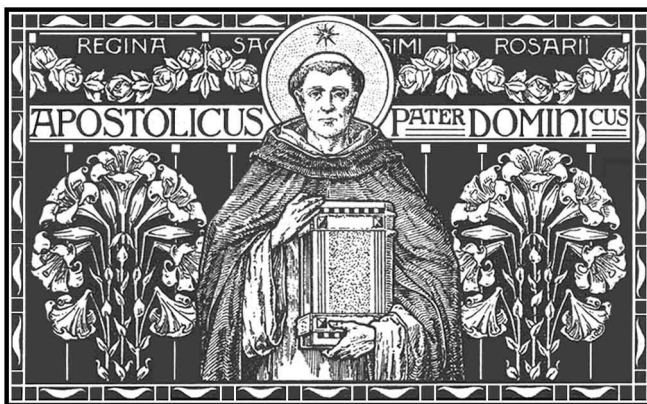
Dovolte nám, prosím, abychom Vás pozvaly ke společnému slavení Jubilea nejen v tyto tři dny, ale na každý den tohoto roku. Zveme Vás zvláště ke společné modlitbě.

Jistě už víte, že v tomto jubilejním roce na podnět magistra řádu o. Carlose Azpiroze Costy OP obdržela každá kaple a kostel mnišek Kazatelského řádu od Svatého Stolce privilegium, které umožňuje návštěvníkům těchto kaplí či kostelů získat za obvyklých podmínek plnomocné odpustky. Na internetové stránce naší komunity se můžete seznámit s řádem našich modliteb, ale i se změnami, které v průběhu týdnů často nastávají. Zde se také dovíte o všech mimořádných událostech, které se budou v naší kapli konat. Adresa

webové stránky je www.moniales.praha.op.cz (tato stránka bude přístupná od začátku prosince letošního roku).

Dne 3. 12. 2006, o první neděli adventní, zahájíme Jubileum v naší kapli slavením Eucharistie v 8:00 hod. Hlavním celebrantem bude o. provinciál Benedikt Mohelník OP. Po mši sv. zveme všechny na „agapé“ do našeho refektáře. Odpolední program začne modlitbou během dne a růžencem ve 14:00 hod., po nichž bude následovat adorace Nejsvětější svátosti do 16:00 hod. Pak přednese sestra Marie Pitterová OP přednášku o založení kláštera v Prouilhe a poslání mnišek Kazatelského řádu, která se bude konat rovněž v naší kapli. Po ní bude následovat diskuse. Program tohoto dne ukončíme společným slavením nešpor v 18:00 hod.

Těšíme se na společné slavení celého jubilejního roku s Vámi v naší kapli.
Vaše sestry z Lysolaj.

Formační setkání ve Vranově u Brna ve dnech 20.-22.10.2006

Milé sestry a bratři v Kristu, ve dnech 20.-22. října jsme se zúčastnili na krásném poutním místě ve Vranově u Brna každoročního setkání formátorů. Letošní tématem byla **modlitba**. Na přípravě programu se podíleli místní sdružení Plzeň a Všeruby.

Setkání začalo v pátek mší svatou, kterou sloužil pater Savio Řičica OP. Večer jsme se seznamovali a besedovali společně s paterem Saviem. Program byl rozdělen do 5 přednášek. V krátkosti se o každé zmíníme.

První přednášku pronesl bratr Jindřich S. Valeš ze Všerubského MS a týkala se **modlitby breviáře**. Přednáška byla rozdělena do tří částí:

- a) původ a historický vývoj denní modlitby církve,
- b) dokumenty církve o denní modlitbě církve,
- c) smysl a význam denní modlitby církve.

Tato modlitba má být k Bohu s Kristem v Duchu. Je to modlitba celého společenství podporující osobní zbožnost a připravující na slavení Eucharistie.

Druhá přednáška otce Savia se týkala **Mariánské úcty a modlitby růžence**. Modlitba růžence nás vtahuje do života s Kristem, ale i vede a dává sílu k praktickému životu i k apoštolátu, v tomto uspěchaném světě je oázou klidu.

Dalším přednášejícím byl bratr Tomáš Machula z MS České Budějovice, který nám objasňoval **smysl přímlybné modlitby**. Prosebná modlitba je velmi biblická, Kristus sám prosil a nás nabádá na různých místech v Písmu svatém, abychom prosili také.

V pořadí čtvrté přednášky, která měla název **Úcta k Nejsvětější svátosti**, se ujal uspěchaný pater Romuald Rob OP. Naše zbožnost a modlitby mají prohlubovat úctu k Nejsvětější svátosti.

Blok přednášek ukončila sestra terciářka Jitka Jonová, která mluvila o **eucharistické úctě mimo mši**. Vyčerpávajícím způsobem pojednávala o úctě a uctívání Eucharistie od počátku prvotní církve až do dnešních dnů.

Program byl proložen společnou modlitbou breviáře, litaniami k Panně Marii, zpěvem a osobním volnem. V neděli byl ukončen mší svatou.

Pobyt na Vranově byl umocněn nejen obohacujícími duchovními prožitky, láskyplnou péčí sestřiček františkánek a všech, kdo se o nás starali, ale i dobrým jídlem a slunečným počasím.

S požehnáním patera Savia jsme vyrazili po obědě na cestu k domovu. Upřímné díky i vám, že jste nás nesli ve svých modlitbách.

sestry Zdislava a Josefa

Stálá formace

Ut unum sint

II. kapitola: Plody dialogu

Znovunalezené bratrství

Pokoncilní ekumenický dialog je darem, zasluhuje nejhlubší vděčnost, neboť z Kristovy plnosti je poskytována milost za milostí. V duchu **horského kázání** se vzájemně jednotlivé skupiny křesťanů považují za bratry a sestry, vyplývající z charakteru křtu, ne za nepřátele.

Dříve užívaný pojem odloučení bratří se proměnil v termíny křesťané jiných společenství, další křesťané, jedná se o církve a církevní společenství, které nejsou s katolickou církví v plném společenství. Pevným ekumenickým přesvědčením se stalo „univerzální bratrství“, stále častěji jednotliví představitelé zaujímají společný postoj k závažným problémům v dění světa; křesťané ze všech společenství vzájemně spolupracují.

Dále dochází k sblížování v Božím slově a v bohoslužbě především se jedná o ekumenické překlady Bible do nejrůznějších jazykových skupin, jsou dílem odborníků a poskytují bezpečný základ k modlitbě a pastorační činnosti. Také díky ekumenismu je určitý posun ve slavení liturgie Poslední večeře, katoličtí kněží mohou za určitých okolností udělovat svátosti eucharistie, smíření i pomazání nemocných i jiným křesťanům, kteří nejsou v plném společenství s katolickou církví, ale touží tyto svátosti přijmout, podmínky jsou určeny v Direktáři principů a norem.

Dialog se neodvívá jen kolem učení, ale zahrnuje celého člověka, je dialogem lásky. II. vatikánský koncil zdůrazňuje, že dobra přítomná u ostatních křesťanů mohou přispívat k rozvoji katolíků. Dogmatická konstituce *Lumen gentium* spojuje učení o katolické církvi, s uznáním spásných prvků u ostatních křesťanů. Díky Boží prozřetelnosti se posílily svazky s východními církvemi, tyto církve mají pravé svátosti, vlivem apoštolské posloupnosti mají kněžství i eucharistii, jejich řád pocházející z nejstarších dob a schválený sva-tými otci, proto na II. vatikánském koncilu vyvstává požadavek plného společenství mezi východními církvemi a katolickou. Pravidelné kontakty mezi Římem a patriarchou umožňují přímou výměnu informací a názorů s vyhlídkou na posilování bratrské koordinace. Dvě významné události, podporující tyto vztahy, lze jmenovat – prohlášení věro-zvěstí Cyrila a Metoděje za spolupatrony Evropy ke sv. Benediktu jako dvojí kulturní tradice soluňských bratří a zakladatele západního mnišství; a další událostí byla oslava milénia pokřtění Rusi, Řím se účastnil v duchu vědomí, že křest sv. Vladimíra v Kyjevě byl klíčovou událostí evangelizace světa – v podobenství církev musí dvěma dýchat plícemi.

Sesterské církve – jsou ve světle rané tradice sdružené kolem svého biskupa. Na cestě k plnému společenství slouží fakt zrušení vzájemné exkomunikace, čímž se odstranily i překážky kanonické a psychologické. Z pokladu východních církví čerpala západní v liturgii, v duchovní tradici a v právním řádu, jejich vyjádření se nachází především o mnišství. Sv. otec Jan Pavel II. spolu s patriarchou Dimitrijem I. došli k závěru, že katolíci a pravoslavní mohou již společně vyznat svou víru v tajemství Církve a ve svazek mezi vírou a svátostmi. Stále by měl být veden dialog pravdy podepřený dialogem lásky; uznáno právo východním katolickým církvím mít své vlastní organizační

struktury a apoštolát. První koncily jsou příkladem přetr-vávající jednoty v různosti.

Dialog s dalšími církvemi a církevními společenstvími na Západě se zabývá historickou a psychologickou situací a dále teo-logickou a doktrínální a existuje zvláštní příbuzenský vztah. Rea-listicky je však zapotřebí udržet ve vědomí, že existují rozdíly, a to především ve výkladu zjevení pravdy. Protestantské církve podněcují lásku a úctu k Písmu svatému a otevřeně vyznávají Ježíše Krista jako Boha a Pána. Neuznávají učitelský úřad církve ani stolec sv. Otce. Tento dialog hledání jednoty je provázen modlitbami katolické církve i dalších církví a církevních společenství, za poznání pravdy a její přijetí ve své celistvosti. Samotné evangelium inspiruje křesťany ke spolupráci, přetrvávající neshody v nauce mají však negativní vliv a vnášejí meze. Před světem má jednotná činnost křesťanů pro společnost hodnotu svědectví Pánovu jménu.

III. kapitola: Quanta est nobis via?

Než bude možné dospět ke skutečnému dorozumění, ukázala se nutnost vymezit oblasti pro hlubší studium:

1. vztah mezi Písmem svatým jako nejvyšší autoritou ve věcech víry a posvátnou tradicí jako nezbytnou k interpretaci Božího slova,
2. Eucharistie jako svátost těla a krve Kristovy, oběť chvály Otci, zpřítomnění svatého,
3. kněžské svěcení jako svátost k trojí službě biskupa, kněze a jáhna,
4. učitelský úřad církve, svěřený papeži a biskupům ve společenství s ním, chápáný jako zodpovědnost a autorita vykonávaná ve jménu Krista k vyučování a ochraně víry,
5. Panna Maria jako Matka Boží a obraz církve, duchovní matka, která se přimlouvá za Kristovy učedníky a všechno lidstvo.

Katolická církev musí vstoupit do procesu nazvaného Dialog obrácení, které je možno uskutečnit pouze v aktu svěření se Bohu. Kde je upřímná touha následovat Krista, může Duch rozlévat svou milost neobvyklými způsoby. Katolická církev si uchovala službu nástupce apoštola Petra, římského biskupa, kterého Bůh ustanovil s odvoláním na Matoušovo evangelium, kde je jasný nástin Petrova pastoračního poslání v Církvi.

Kristus volá Boží církev, aby světu chycenému do pasti svých hříchů a struktur zjevovala to, že Bůh přes všechno dokáže ve své milosti obrátit srdce k jednotě. Úřad římského biskupa není oddělen od poslání svěřeného celému sboru biskupů, je členem sboru a biskupové jsou bratry ve službě. Základním předpokladem plného a viditelného společenství je společenství všech místních církví s řím-skou a jejich biskupové s římským biskupem.

V našem století je ekumenické hnutí charakterizováno misijním zaměřením, viz Janovo evangelium (Jan 7,21): „Ať všichni jsou jedno ... aby svět uvěřil, že jsi mě poslal“, jednota by měla tedy sloužit především Otcově slávě. Dle slov autora je ekumenismus „věcí lásky, kterou má Bůh v Ježíši Kristu k celému lidstvu; stát této lásce v cestě je hřích proti Bohu a jeho plánu shromáždit všechny v Kristu.“

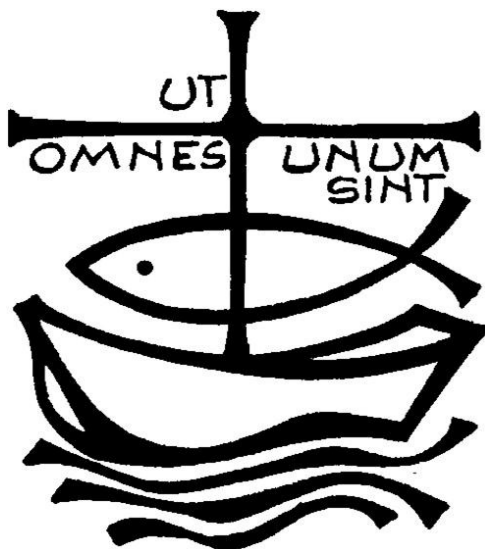
Službu papeže vyjádřil Řehoř Veliký – být servus servorum Dei. Ostatním církvím činí potíže bolestné vzpomínky, Pavel VI. a Jan Pavel II. proto prosí o odpuštění všude tam, kde za tuto bolest nesou odpovědnost.

Exhortace

V úvodu kapitoly Exhortace je II. vatikánský koncil označen jako velký počátek – advent – cesty, která vede křesťany k prahu 3. tisíciletí a je nutné tuto cestu interpretovat a zdůraznit, že v tomto procesu je činný Duch svatý, který vede církve k realizaci Otcova plánu v souladu s Kristovou vůlí.

V závěru osobně sv. Otec vyznává: „Já, Jan Pavel servus servorum Dei, si troufám přivlastnit slova apoštola Pavla, jehož mučednictví, společně s mučednictvím apoštola Petra, odkázalo tomuto Římskému stolci lesk svého svědectví, a pravím vám, věřící katolické církve, i vám, moji bratři a sestry z jiných církví a církevních společenství: „Zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje bude s vámi... Milost Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha s vámi se všemi“ (2 Kor 13, 11. 13).

Judita

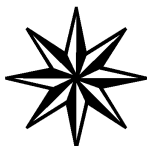

Prosby o modlitby

- ... za naše zemřelé členy známé i neznámé
- ... za naše nemocné členy, zejména za ty, kterým stáří a zdravotní stav nedovoluje účastnit se na schůzkách
- ... za zdárnou léčbu sestry Zdislavy
- ... za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ... za naší nově zvolenou radu
- ... za naší novou novicmistrovou Josefu a za dar moudrosti pro ni při vedení noviců.
- ... za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ... za naše novicky Růženu a Janu
- ... za našeho asistenta o. Prokopa a za jeho vydařenou a účinnou dovolenou

Přejeme hojnost Božího požehnání:

Narozeniny

Jakub Brůha	9.10.1960
Fr. Tomáš Zeman	12.10.1949
Augustin Nečas	13.10.1960
Zdislava Hlaváčová	4.11.1918
† Patrik Antonín Vlasák	20.11.1915
Anunciáta Pirnerová	25.11.1928
Martin Aul	30.11.1961

Časné sliby

P. Vojtěch Soudský	22.10.1979
Tomáška Srbecká	25.10.1987
Klára Vídeňská	18.11.1995
Josefa Ziková	18.11.1995
P. Prokop Bahník	3.12.1976

Úmrtí

† Jana Růžena Krausová	20.10.1996
† Kolumba Věra Mrázová	1.11.1999

Svátek

Terezie (od Ježíše) Pázralová	15.10.
Lukáš Jirka	18.10.
Martin (de Porres) Aul	3.11.
† Albert Miroslav Němec	15.11.

☺ ZPRÁVY ☹

Schůzka rady se překládá na 5.12. v 15:30 (ještě bude telefonicky potvrzeno).
 Příští schůzka MS bude **5. prosince** od 16 hod.

DOPISY - informační měsíčník laiků O.P. Vydává Laické sdružení sv. Dominika - Místní sdružení Panny Marie Růžencové, Jiráskovo nám. 30, 301 54 Plzeň: <http://pmr.op.cz>; e-mail: j.horacek@centrum.cz.

Pouze pro vnitřní potřebu. Neprodejně. Odpovědný redaktor Jan Vincenc Horáček. Příspěvky zasílejte na výše uvedené adresy. Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky upravovat a krátit.